

Sygn. akt VI K 30 / 16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Radomsku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jakub Klekowski

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Piotrowska

Prokurator: Anna Mosur

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2016 r.

sprawy **R. Z.**, syna S. i S. z domu B., urodzonego w dniu (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 listopada 2015 r. o godz. 17:50 w m. R. na ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości w stężeniu 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu jechał jako kierujący samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) 2UP2, będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarosławiu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w L. sygn. akt VII K 406/13 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

- orzeka -

1. oskarżonego R. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 4 kk oraz art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;
4. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 (ośmiu) lat;
5. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 615 (sześćset piętnaście) złotych brutto tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu;
7. wymierza oskarżonemu kwotę 220 (dwieście dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem obowiązku zwrotu wydatków poniesionych w sprawie.

Sygn. akt VI K 30/16

UZASADNIENIE

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

R. Z. posiada prawo jazdy kategorii B i C wydane bezterminowo w dniu 13 stycznia 2009 r. przez Starostę (...), które zagubił w 2013 roku, ale nie zgłosił tego do w/w urzędu.

- pismo Starosty (...), k. 5 zbioru A

- wyjaśnienia R. Z., k 11 zbioru A

W dniu 20 listopada 2015 r. około godziny 14-15 R. Z. spożył w pracy alkohol w postaci nalewki w ilości około 200 ml. Następnie układał kostkę brukową na ul. (...) w R., a po skończonej pracy wsiadł do samochodu służbowego El-B. i pojechał do domu. Jechał początkowo po ul. (...) w R., po czym skręcił w ul. (...).

- wyjaśnienia R. Z., k 11 zbioru A

Około godz. 17:50 w R. na ul. (...) patrol Policji zatrzymał do kontroli drogowej samochód marki V. (...) nr rej. (...) 2UP2 kierowany przez R. Z.. Został on poddany badaniom na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu, których wyniki wyniosły: 0,81 mg/l, 0,85 mg/l, 0,73 mg/l i 0,80 mg/l.

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym alco-sensor, k. 1 zbioru A

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym alkometr, k. 2 zbioru A

R. Z. ma 37 lat, jest kawalerem, żyje w konkubinacie, posiada na utrzymaniu córkę w wieku 5 lat. Legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu jest operatorem obrabiarek. Aktualnie jest bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga dochód w wysokości około 1.500 zł miesięcznie, nie posiada majątku.

- dane osobopoznawcze R. Z., k. 2 akt sądowych

R. Z. był uprzednio skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Jarosławiu VII Zamiejscowy Wydział Karny w L. z dnia 21.03.2013 r. w sprawie VII K 406/13 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych po 20 zł oraz na środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów w ruchu lądowym na okres 2 lat i obowiązek zwrotu prawa jazdy. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 06 września 2013 r.

- informacja z K., k. 3-4 zbioru A

- odpis wyroku w sprawie VII K 406/13 z dnia 21.08.2013 r. k. 6-7 zbioru A

Oskarżony R. Z. na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył krótkie wyjaśnienia odpowiadające powyższym ustaleniom i wyraził skruchę (k. 11 zbioru A).

Na rozprawie głównej R. Z. nie stawiał się bez usprawiedliwienia (k. 18-19 akt sądowych).

SĄD DOKONAŁ NASTĘPUJĄCEJ OCENY DOWODÓW:

Zgromadzony w sprawie nieosobowy materiał dowodowy, w szczególności: protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości, informacja z K., pismo Starosty (...) i odpis wyroku w sprawie VII K 406/13 z dnia 21.08.2013 r., nie był w toku postępowania podważany i Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by kwestionować jego wiarygodność.

Swe ustalenia Sąd oparł także na niebudzących wątpliwości, szczerych i konkretnych wyjaśnieniach oskarżonego R. Z., którym w całości dał wiarę. Jego relacje są wiarygodne i znajdują oparcie w w/w dokumentach, a on sam nie zmierzał do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Biorąc pod uwagę poczynione ustalenia Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznał za udowodnione, że oskarżony R. Z. w dniu 20 listopada 2015 r. o godz. 17:50 w m. R. na ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości w stężeniu 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu jechał jako kierujący samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) 2UP2, będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarosławiu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w L. sygn. akt VII K 406/13 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Dokonując karnoprawnej oceny zachowania oskarżonego Sąd podzielił zapatrywanie prokuratora, że działanie R. Z. wyczerpało dyspozycję art. 178a § 4 kk i stanowi kierowanie w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym po uprzednim prawomocnym skazaniu za kierowanie w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym. Należy bowiem pamiętać, iż zgodnie z najnowszą linią orzecznictwa Sądu Najwyższego (postanowienie z dnia 19.01.2012 r., sygn. I KZP 22/11, opubl. OSNKW 2012/1/6) „artykuł 178a § 4 kk cechuje niejednorodny charakter normatywny: pierwsza jego część wyraża instytucję nadzwyczajnego obostrzenia kary, polegającą na specyficznej recydywie w zakresie przestępstw komunikacyjnych, a druga część tego przepisu określa typ czynu zabronionego, bowiem okoliczności w nim wskazane związane są ściśle z oceną społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto, nie wykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości”.

Zgodnie z art. 43 § 2 i § 3 kk „Pozbawienie praw publicznych, zakazy i nakaz obowiązują od uprawomocnienia się orzeczenia. Orzekając zakaz określony w art. 42, sąd nakłada obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu; do chwili wykonania obowiązku okres, na który orzeczono zakaz, nie biegnie.”.

Sąd doszedł do przekonania, iż wprawdzie 2-letni okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów w ruchu lądowym, orzeczony wobec R. Z. w wyroku Sądu Rejonowego w Jarosławiu VII Zamiejskowy Wydział Karny w L. z dnia 21.03.2013 r. w sprawie VII K 406/13, obowiązuje od uprawomocnienia się orzeczenia, jednakże oskarżony nie wykonując obowiązku zwrotu prawa jazdy niezwłocznie po uprawomocnieniu się w/w wyroku, działał na swoją niekorzyść, bo w praktyce „wydłużał” sobie bezprawnie okres, przez jaki obowiązywał go będzie zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Skoro R. Z. nie zwrócił do dziś tego dokumentu właściwemu urzędowi, czyli Staroście (...), a w toku dochodzenia wyjaśnił, iż w 2013 roku zagubił prawo jazdy, to należy przyjąć, iż aby bieg zakazu prowadzenia pojazdów skutecznie się rozpoczął, to oskarżony powinien niezwłocznie do w/w organu administracji samorządowej złożyć odpowiednie pisemne oświadczenie o zagubieniu tego dokumentu, czego do dziś nie uczynił. Ta czy inaczej – dla bytu przestępstwa z art. 178a § 4 kk nie ma znaczenia, czy orzeczony wcześniejszym wyrokiem środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym nadal obowiązuje, czy już się zakończył, gdyż istotny jest fakt uprzedniego za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, które jeszcze nie uległo zatarciu.

Stężenie alkoholu, w jakim znajdował się R. Z., nie było przez niego kwestionowane, jak również fakt kierowania samochodem w takim stanie i świadomość istnienia zakazu prowadzenia pojazdów w ruchu lądowym.

Oskarżony jest winny dokonania powyższego czynu, bowiem mając możliwość zachowania się zgodnie z prawem postąpił wbrew niemu. Wina ta wynika z faktu, że nie ustalono okoliczności ją wyłączających.

SĄD WYMIERZYŁ NASTĘPUJĄCE KARY I ŚRODKI KARNE:

Wymierzając R. Z. karę Sąd miał na względzie dyrektywy zawarte w art. 53 kk - w szczególności ponadprzeciętny stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Przepis art. 178a § 4 kk przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. W ocenie Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy spełni swe cele w zakresie zarówno prewencji indywidualnej, uświadamiając oskarżonemu wagę naruszonej przez niego normy prawnej oraz godny potępienia sposób działania, jak i adekwatna będzie z punktu widzenia społecznego poczucia sprawiedliwości w aspekcie tzw. prewencji generalnej.

Na niekorzyść R. Z. Sąd poczytał jego uprzednią karalność za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji oraz przeciętny poziom stężenia alkoholu w jego organizmie. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył: przyznanie się oskarżonego do winy, wyrażenie skruchy i złożenie szczerych wyjaśnień.

Sąd doszedł do przekonania, iż pomimo uprzedniej karalności R. Z. cele kary zostaną spełnione pomimo jej niewykonania. Z tego też względu, na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 4 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat, przyjmując, że świadomość tego, że popełnienie kolejnego przestępstwa w okresie próby spowoduje zarządzenie wykonania kary powstrzyma oskarżonego przed ponownym konfliktem z prawem. **Sąd uznał przypadek oskarżonego za szczególny w rozumieniu art. 69 § 4 kk**, albowiem uprzednio był on skazany na karę grzywny, a ponadto z jego pisma procesowego z dnia 07 kwietnia 2016 r. (k. 9-11 akt sądowych) wynika, iż wyjechał on do Wielkiej Brytanii w celach zarobkowych, co zdaniem sądu może mu pomóc w uregulowaniu orzeczonych należności sądowych.

Jednocześnie bacząc, by forma represji karnej odpowiadała społecznej szkodliwości czynu R. Z., Sąd na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, adekwatnie do skromnych możliwości zarobkowych i majątkowych oskarżonego.

Na podstawie art. 42 § 3 kk Sąd orzekł wobec R. Z. obligatoryjny w tej sytuacji środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego co do wszystkich kategorii pojazdów na okres 8 lat. Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony poprzez swoje lekceważące podejście do podstawowych zasad bezpieczeństwa w komunikacji, stanowi poważne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, a z uwagi na jego uprzednią karalność za czyn z art. 178a kk oraz przeciętny poziom stężenia alkoholu w jego organizmie należało ustalić wymiar tego zakazu w rozmiarze wysokim, ale uwzględniając powyższe osobiste warunki R. Z. Sąd stanął na stanowisku, iż **orzeczenie wobec niego dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów było w realiach rozpoznawanej sprawy zbyt surowe** tym bardziej, że poprzednio orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych został ustalony na relatywnie krótki okres czasu 2 lat.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w minimalnej ustawowo wysokości 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Taka kwota wynika ze skromnych możliwości zarobkowych i majątkowych R. Z., niemniej jednak stanowi dla niego realną dolegliwość finansową.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk Sąd w punkcie 6 wyroku zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego - adwokata M. B. - kwotę 615 zł brutto (500 zł + podatek VAT) tytułem nieopłaconej obrony udzielonej R. Z. z urzędu, ustalając jej wartość na podstawie § 4 ust. 1, 2 i 3 oraz § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1801), biorąc pod uwagę nieskomplikowany charakter sprawy, aktywność obrońcy na rozprawie głównej oraz zakończenie sprawy na pierwszym terminie rozprawy.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd wymierzył oskarżonemu opłaty w kwocie łącznej 220 zł od wymierzonych mu kar pozbawienia wolności i grzywny na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 ze zm.), a także zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa sumę 70 zł tytułem obowiązku zwrotu wydatków postępowania. Sąd uznał, że aktualna sytuacja zarobkowa R. Z. uzasadnia przyjęcie, że będzie on w stanie uiścić koszty sądowe bez finansowego uszczerbku dla siebie i pozostającej na jego utrzymaniu córki.